

Nee, het is geen pleidooi voor polyamorie”, zegt Lavalu als we een koffietentje op de rand van het Spijkerkwartier in haar woonplaats Arnhem verlaten. Lavalu, pseudoniem van muzikante Marielle Woltring, komt terug op het gesprek dat we hadden over haar nieuwe album *Midair*. Dat misschien de suggestie was blijven hangen dat ze vindt dat meerdere geliefden erop nahouden de juiste weg is, dat wil ze uit de lucht. „*Midair* is eerder een pleidooi voor het stellen van vragen over de liefde: wat vind ik er nou allemaal van, kan het ook anders? Ik dacht: trouwen, een kind krijgen, dat was hem. Nu vraag ik me af of dat de enige route is. En alleen de vraag al levert heel veel eerlijkheid en diepte op in de gesprekken met mijn lief. Maar andere mensen lijden door andere dogma's, homoseksualiteit, van je religie afstappen. Ik pleit ervoor je eigen regels te bepalen.”

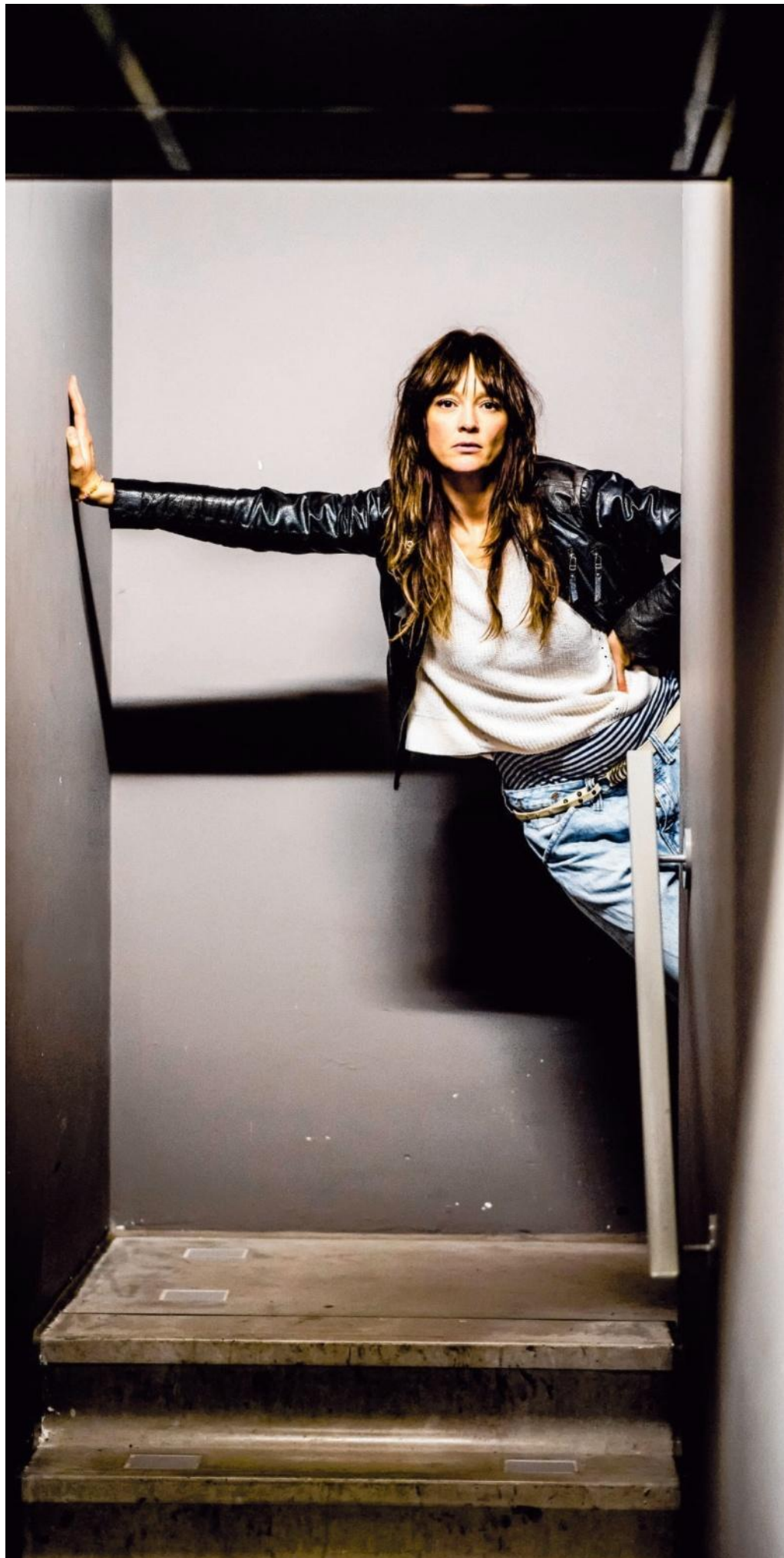
Midair, vorige week uitgebracht, gaat dus over op zoek zijn naar wat je wilt met je leven, wil ze maar zeggen. Dat je niks voor 'normaal' moet aannemen. Overal vraagtekens bij plaatsen.

Het is het tweede album in een trilogie waar Lavalu (40) aan werkt. Deel één kwam twee jaar terug uit, *Solitary High*, haar eerste album op het snijvlak van klassiek en pop, met bijna alleen piano en zang. Tussen dromerig en realistisch in. Het betekende een breuk met de nogal jazzy platen die voorafgingen, en ligt ook niet in het verlengde van de soms stevig rockende muziek die ze voor theaterproductie *Het Pauperparadijs* maakte, waarvoor ze werd genomineerd voor een Musical Award.

Haar drieluik verwijst naar werk van klassieke componisten, maar is opgebouwd als alternatieve popliedjes. Een beetje van Björk en een beetje van Debussy. En daar zingt ze open en zonder opspraak overheen, alsof ze pal naast je staat. „Kamermuziek voor nu”, noemt ze het zelf. Zodra ze die invalshoek ontdekte,

INTERVIEW **LAVALU** Lavalu stelt op haar nieuwe album *Midair* vragen bij regels voor de liefde. „Je kunt van alles meer hebben in het leven, behalve geliefden. Dat vind ik raar.”

‘Hebben we regels in de liefde nodig?’

Lavalu: „Pijn en leed, en schoonheid en liefde gaan nu eenmaal hand in hand.”

voelde alles wat ze hiervoor maakte als repetities. „Nu denk ik, hier had ik tien jaar geleden ook wel op kunnen komen zeg!”

Waarom besloot je muziek te maken over andere manieren van liefhebben, zoals polyamorie?

„Al mijn hele leven merk ik dat ik op een andere manier in de liefde sta dan wat volgens verhalen en films de bedoeling is. De regels die we ervoor hebben bedacht, die voel ik gewoon niet zo. Je kunt van alles meer hebben in het leven, behalve geliefden. Dat vind ik raar. Wat ik zelf precies van polyamorie vind, weet ik nog niet. Maar uit vragen stellen kan soms veel schoonheid voortkomen.”

Ook pijn en leed, als het gaat om zulke precare vraagstukken.

„Zeker. Maar pijn en leed, en schoonheid en liefde gaan nu eenmaal hand in hand. Ik ken ook wel mensen die geen pijn willen, die proberen krampachtig rond de middellijn te blijven om maar niet uit het lood geslagen te worden. Die kennen ook heel weinig hoogtepunten. Volgens mij is die totaalervaring juist de grap van het leven.”

Je schreef dit jaar een stuk in NRC waarin je meiden opriep meer zelf te doen, toen bleek dat je de enige vrouwelijke componist was die was genomineerd voor de Musical Awards. Wat kreeg je voor reacties?

„Het leukste was dat mijn man de volgende dag de douche ging repareren en tegen onze zevenjarige dochter zei: ‘Madelief, jij gaat mee.’

Op mijzelf had het ook invloed, want toen het geplaatst werd moesten we over een enge weg in de Ardennen rijden, langs ravijnen enzo. Dat rijdt mijn man altijd, maar ik dacht: ja shit, dat kan ik nu niet maken. Dus ik ben zelf gaan rijden en was heel trots. Die onbewuste aanname dat hij het beter zal kunnen, daar moeten we vanaf. Laat jezelf niet kleiner maken, doe dingen die eng zijn. Dat geldt eigenlijk voor iedereen, mannen en vrouwen.”

Waar komt dat strijdvaardige vandaan?

„Ik ben gepest op de basisschool, omdat ik uit de toon viel. Om allerlei redenen: ik kwam uit een andere stad en mocht een klas overslaan. Maar ik hield vol. Niet dat je kinderen moet pesten, maar een deel van mijn uithoudingsvermogen en strijdvaardigheid heb ik eraan te danken. Niemand pest mij meer, dat laat ik niet toe. Ik eis dat ik serieus word genomen en dat werkt.”

Maakt dat je moeilijk om mee te werken?

„Ik durf te zeggen van niet. Daar ben ik ook wel in veranderd. Ik hoor wel terug van mensen dat ik vijftien jaar geleden niet te doen was, echt een arrogante kwal. Maar zeker sinds ik moeder ben, ben ik zachter. Niet minder ambitieus, wel meer gefocust. Ik heb helderder voor ogen dat mijn werk maar een deel van mijn leven is.”

Ondanks de persoonlijke insteek van je werk heb je met Lavalu een pseudoniem. Is dat om afstand te houden?

„Ik vind het gewoon fijn dat het een naam heeft wat ik doe, ook al betekent het woord niks. Mijn werk is ongelooflijk persoonlijk, maar als ik iets op de toneelschool heb geleerd, is het dat er een verschil is tussen persoonlijk en privé. Ik hoop door persoonlijk te zijn iets universeels aan te raken. Maar privé gaat ook over de simpelste dingen. Naar de plee gaan. Ongesteld worden. Daar hoeft ik het niet over te hebben. Mijn zangdocent zei eens: ‘als je eerlijk zingt, dan bezing je je eigen biografie, en raak je mensen in hun biografie’... Fucking hell! Nou dat is sindsdien mijn ideaal, daar doe ik het voor.”

Midair is nu uit. Lavalu is vanaf 17/10 op tour. Oa Walhalla Rotterdam (10/11), Parktheater Eindhoven (27/11) Concertgebouw Amsterdam (14/12) en Musis Arnhem (27/12). Inl: lavalu.nl